

## ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
Judecători

Valeriu Doagă,  
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către  
Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate  
pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către  
Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate  
pe Acțiuni împotriva Tomceac Igor cu privire la încasarea în regres a sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 18 noiembrie 2015 prin care a  
fost respins cererea de apel depusă de către Întreprinderea Mixtă Compania  
Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, hotărîrea Judecătoriei  
Botanica, mun. Chişinău din 15 aprilie 2015 a fost menținută,

## C O N S T A T Ă :

Reclamanta ÎM CIA „Transelit” SA s-a adresat cu cerere de chemare în  
judecată împotriva pîrîtului Tomceac Igor cu privire la încasarea în ordine de regres  
a despăgubirii de asigurare în sumă de 53350 lei și a cheltuielilor de judecată ce  
constau din taxa de stat în mărime de 1500,50 lei și a altor cheltuieli de judecată ce  
vor fi suportate.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta ÎM CIA „Transelit”  
SA a indicat că la data de 04.06.2012, pîrîtul Tomceac Igor conducînd autoturismul  
de model „Nissan Maxima”, n/î C TI 700 în mun. Chişinău, a încălcat  
Regulamentul circulației rutiere și în rezultat a tamponat automobilul de model  
„Renault Megane”, n/î CPY 928, care aparține lui Rosoi Petru și era condus de  
Guțu Alexandr.

Prin Decizia agentului constator din 14.05.2013, pîrîtul Tomceac Igor a  
fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. 2 Cod  
contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 50 u.c. și 6 puncte  
penalizare. Pe acest caz asigurat ÎM CIA "Transelit" SA a deschis dosar de daună  
cu nr. 178/06-2012- CH/RCA, ca urmare fiind achitat la 20 septembrie 2012

păgubitelui Rosoi Petru, despăgubirea de asigurare în mărime de 53350 lei.

Reclamanta a invocat că în cazul dat contractul de asigurare a fost încheiat pentru un număr limitat de persoane, unde nu figurează numele persoanei vinovate de accidentul rutier, de aceea ultimul nu poate dispune de protecția juridică a acestui contract și, respectiv, are obligația de a achita despăgubirea de asigurare. La fel, reclamanta a indicat că pentru soluționarea extrajudiciară a litigiului, la data de 25.09.2012 a expediat pîrîtului pretenția nr. 717, prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 53350 lei, însă aceasta nu a fost satisfăcută.

Prin hotărîrea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 15.04.2015, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a ÎM CIA „Transelit” SA către Tomceac Igor privind încasarea sumei în regres.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune, se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, apelul depus de către ÎM CIA „Transelit” SA a fost respins, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, la 03 februarie 2016, ÎM CIA „Transelit” SA a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea acestora și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintea.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 18 noiembrie 2015 a fost contestată cu recurs de către ÎM CIA „Transelit” SA la 03 februarie 2016. Avînd în vedere că la materialele cauzei nu sunt anexate materiale confirmative ce ar certifica data recepționării deciziei instanței de apel, prin prisma art. 425 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către ÎM CIA „Transelit” SA în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 11 martie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa lui Tomceac Igor copia recursului depus de către ÎM CIA „Transelit” SA, cu informarea concomitentă a acestuia despre necesitatea depunerii referinței.

Până la data examinării chestiunii admisibilității recursului depus de către ÎM CIA „Transelit” SA, intimatul Tomceac Igor nu a depus referința în vederea expunerii opiniei vis-à-vis de argumentele înaintate în cererea de recurs.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de ÎM CIA „Transelit” SA, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de ÎM CIA „Transelit” SA, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de ÎM CIA „Transelit” SA ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.

433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### D I S P U N E:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea